

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/103/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322200464
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322200464.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., narodená X. apríla XXXX, trvalý pobyt C. D. XXX, o 1.662,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2022 č.k. 35Csp/11/2022-72, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í a v e c v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie sumy 1.662,90 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.539,26 eur od 10.11.2021 do zaplatenia (I.) a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania (II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 497 ObZ. (Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou medzi právnu predchodkyňou žalobkyne (Tatrabanka, a.s.) a žalovanou o spotrebiteľskom úvere s poistením pre fyzické osoby dňa 23. februára 2015, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.300,- eur, ktorý sa zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 46,37 eur v počte splátok 84. Súd prvej inštancie konštatoval, že podľa článku VI. bod 1 písm. a) predmetnej zmluvy mal veriteľ právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, ak bol dlžník v omeškani so splatením pohľadávky veriteľa, ako aj jej časti. Zosplatenie úveru je podľa záveru súdu prvej inštancie právom veriteľa, ktorý si ho môže uplatniť v zákonom stanovených prípadoch (ak je dohodnuté plnenie v splátkach, dlžník splátky neplní a medzi stranami bolo dohodnuté pre tento prípad zosplatenie dlhu). Ďalšou podmienkou zosplatenia spotrebiteľského úveru je omeškanie dlžníka po dobu viac ako tri mesiace. Právna predchodkyňa žalobkyne listom z 18. januára 2019 upozornila žalovanú na omeškanie so splátkami, ako i možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, k čomu pristúpila listom z 18. februára 2019. Podmienky zosplatenia tak spĺňala nezaplatená splátka splatná 17. novembra 2018. Ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stal splatným celý dlh podľa § 565 O. z., premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. V posudzovanej veci tak začala plynúť premlčacia doba odo dňa nasledujúceho od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným dlh, teda odo dňa 18. novembra 2018 a uplynula dňa 17. novembra 2021. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola doručená na súd dňa 4. februára 2022, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby a žaloba bola preto zamietnutá. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov) v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovanej, ktorá bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne v rozsahu 100%.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa navrhujúc jeho zmenu, vyhovením žalobe, alternatívne zrušením a vrátením veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ide o nesprávne právne posúdenie veci a súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či bol aplikovaný ZoMO (zákon č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony), účinný od 27. marca 2020. Podľa § 1 ZoMO lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie práva na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva, v čase od účinnosti tohto zákona (27. marca 2020) do 30. apríla 2020, neplynú. Obdobne zákon č. 9/2021 Z.z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s druhou vlnou pandémie ochorenia s účinnosťou od 19. januára 2021, v ustanovení § 8 stanovil, že vyššie uvedené lehoty odo dňa účinnosti zákona do 28. februára 2021 neplynú. Premlčacia doba preto neplynula v prvom prípade počas obdobia 35 dní a počas druhého obdobia 41 dní. V prejednávanej veci bola žalovaná v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace a súčasne bola upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možné uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti všetkých splátok jednorazovo. Keďže právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nesplnenie inej splátky než tej, ktorá vyhláseniu bezprostredne predchádzala, t.j. splátka splatná 17. februára 2019. Pre všetky splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plynú potom premlčacia doby od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru t.j. splátky splatné od 17. februára 2019 do konečnej splatnosti úveru). Výklad súdu prvej inštancie by znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by boli nepremilčané (splátky splatné od 17. decembra 2018 do 17. januára 2019), avšak zostatok dlhu (splátky splatné od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 17. februára 2019) by už v rovnaký moment premlčaný bol, resp. veriteľ by využitím práva podľa § 565 O. z. privodil premlčanie celého nároku. Právna predchodkyňa žalobkyne svoje právo uplatnila v súlade s § 565 O. z. a § 53 ods. 9 O. z. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 18. februári 2019 začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky (splatnej 17. februára 2019), pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula by najskôr dňa 17. februára 2022, ale s ohľadom na zákon ZoMO najskôr dňa 14. mája 2022, pričom žaloba bola podaná na súde 4. februára 2022. Nárok bol preto uplatnený pred uplynutím premlčacej doby. Ak súd prvej inštancie pri posúdení premlčania nezohľadnil aj ustanovenie § 565 O. z., jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uplatnenie práva podľa § 565 O. z. a splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 O. z. je potrebné posudzovať izolovane. Hoci ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. vyžaduje trojmesačné omeškanie na uplatnenie práva podľa § 565 O. z., neznamená to nemožnosť aplikácie druhej vety § 565 O. z. v spotrebiteľských sporoch. Ak by bolo právo využité skôr, než sa spotrebiteľ dostal do omeškania po dobu troch mesiacov, došlo by k rozporu s § 53 ods. 9 O. z. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/53/2021, sp. zn. 2 CoCsp/18/2021, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/114/2015, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/12/2021. Žalobkyňa podporne poukázala aj na ďalšie rozhodnutia odvolacích súdov. Uplatnený nárok žalobou preto nemožno považovať za premlčaný ani len v časti.

Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadrila.

V priebehu odvolacieho konania žalobkyňa v podaní doručení 27.1.2023 poukázala na aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) sp. zn. sp. zn. 5Cdo 224/2021 zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 zo dňa 15. decembra 2022), týkajúce sa počiatku plynutia premlčacej doby v prípadoch predčasnej splatnosti dlhu v spotrebiteľských sporoch.

Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom

stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že sú dané dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovanou ako spotrebiteľský vzťah, ktorý vznikol uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 103 O. z. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 565 O. z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Pri plnení formou splátok a v prípade predčasného zosplatenia dlhu, je dôležité primárne skúmať uzavretie dohody zmluvných strán o tom, či veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (§ 565 O. z.), tzv. strata lehôt alebo strata výhody splátok, od ktorej je potrebné odlíšiť dohodu, že nezaplatením jednej zo splátok nastala splatnosť celého zostatku dlhu, určeným dňom v tejto dohode, teda posúdiť naplnenie konkrétnej dohody a zákonom stanovených podmienok pre splatnosť celého zostatku dlhu (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 2658/2008, sp. zn. 33 Odo 1630/2005).

Okrem kumulatívnych predpokladov splatnosti celého dlhu (nesplnenie niektorej zročnej splátky, jednostranný adresovaný právny úkon veriteľa, ktorým žiada o zaplatenie celej pohľadávky, ak to bolo veriteľom a dlžníkom takto dohodnuté, t. j. dohoda, prípadne rozhodnutie ak tak bolo v ňom určené), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ (dodávateľ) uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 O. z.).

V prejednávanej veci odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie však postráda argumentáciu vo vzťahu k vyhodnoteniu dohody o zročnosti celého zostatku dlhu (§ 565 O. z.), prípadne inej dohody, ktorá je primárnym predpokladom posúdenia splatnosti dlhu a následne premlčacej doby.

Zmluvné podmienky, ktoré umožňujú vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru z dôvodov, ktoré sú formulované príliš široko, nejednoznačne a môžu byť zo strany veriteľa (banky) uplatnené svojvoľne, spôsobujú v zmysle § 53 ods. 1 O. z. značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 23. apríla 2015 vo veci C-96/14 Jean-Claude van Hove proti CNP Assurances SA, požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok stanovená smernicou nemôže byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska. Naopak, keďže systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka transparentnosti sa musí chápať široko (obdobne aj v rozsudku Kasler a Káslernej Rabái C-26/13, ako aj Matei C-143/13). Jednotlivé dôvody predčasného ukončenia zmluvy musia byť pritom natoľko závažné, aby odôvodnili tak zásadné následky pre spotrebiteľa, ako je strata výhody splátok. Je preto úlohou súdu preskúmať či možnosť predajcu alebo dodávateľa rozhodnúť o splatnosti celého úveru závisí od toho, že si spotrebiteľ nesplnil povinnosť, ktorá je v spornom zmluvnom vzťahu podstatná, či sa táto možnosť priznáva v prípadoch, v ktorých je takéto nesplnenie povinnosti dostatočne závažné z hľadiska doby splácania úveru a jeho

výšky, či táto možnosť predstavuje odchýlku od právnych predpisov uplatniteľných v danej oblasti pri neexistencii osobitných zmluvných ustanovení a či vnútroštátne právo stanovuje primerané a účinné prostriedky, ktoré spotrebiteľovi, na ktorého sa takáto podmienka uplatní, umožnia, aby odvrátil účinky takejto splatnosti úveru (uvedené odznelo pri prerokovaní neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách iného subjektu Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zo dňa 28. júna 2017 a 12. decembra 2017).

Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík pri vyššie uvedenom prerokovaní neprijateľných zmluvných podmienok dospela k záveru, že zmluvná podmienka, v ktorej si dodávateľ dojednal pre prípad oneskorenia so splatením (nesplácanie pohľadávky riadne a včas) právo na zosplatenie celého úveru, spôsobuje v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože sa neprimerane v jeho neprospech odchyľuje od ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva). Nepostačuje preto akékoľvek omeškanie spotrebiteľa s úhradou záväzku.

Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. I. ÚS 265/05) pokiaľ súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (napríklad sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práva na tento argument (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 410/03).

S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedalo požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, keďže chýbal argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať (porov. odsek 11).

Je potrebné uviesť, že pri posudzovaní počiatku plynutia premlčacej doby v prejednávanej veci bolo potrebné vychádzať zo záveru, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie). Tento deň je najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 O. z.), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa § 103 O. z. (porov. rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo 268/2020 zo dňa 29. novembra 2022).

Najvyšší súd SR dospel k záveru, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods.9 O. z. začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených troch mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa veriteľ môže s úspechom obrániť na súd po prvýkrát (porov. napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo 268/2020 zo dňa 29. novembra 2022, sp. zn. 5Cdo 224/2021 zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 zo dňa 15. decembra 2022).

Podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní, ktoré nenahrádza prvoinštančné konanie. Záver súdu prvej inštancie o počiatku plynutia trojročnej premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch (odo dňa splatnosti nesplnenej splátky) predstavoval nesprávne právne posúdenie veci.

Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude, v intenciách pokynov odvolacieho súdu, na základe vykonaného dokazovania posúdiť a vyhodnotiť či a k akej dohode ohľadom splatnosti celého zostatku dlhu došlo medzi zmluvnými stranami (aký je obsah tejto dohody). Zmluvnú podmienku predčasného splatenia dlhu preskúma z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách (§ 53 a § 54 O. z.), či nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa alebo sa odchyľuje od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

Po splnení všetkých zákonom stanovených podmienok pre nastalú zročnosť uplatňovaného dlhu, bude môcť súd pristúpiť k posúdeniu premlčania dlhu, i v kontexte vyššie uvedeného riešenia (premlčacia doba v spotrebiteľských vzťahoch začne plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených troch mesiacov od omeškania uplynula tiež 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa), aplikujúc relevantné ustanovenia právnych noriem. Inak následne preukázaný skutkový stav podriadi pod príslušné ustanovenia právnych predpisov, so zohľadnením špecifik vzťahujúcich sa na spory s ochranou slabšej strany, medzi ktoré patrí aj spotrebiteľský spor, vrátane osobitných ustanovení o dokazovaní (§ 290 až § 300 CSP).

Pre splatnosť celej pohľadávky nie je významné, kedy veriteľ mohol dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky požiadať ale či a kedy tak urobil (inak by mal voči dlžníkovi naďalej nárok len na dohodnuté splátky). Strata výhody splátok nenastáva priamo zo zákona, ale až v dôsledku uplatnenia práva veriteľom (porov. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 20Cdo/717/2008).

Svoj právny záver súd prvej inštancie zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, poskytne odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu SR napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadrí skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.